

گزارش

کمیته برگزار کننده تظاهرات ۲۹ مه ۲۰۱۸ ژنو در حمایت از کارگران ایران - سوییس

گزارشی کوتاه از برگزاری تظاهرات ۲۹ مه در مقابل سازمان ملل در پشتیبانی و همبستگی با کارگران وزحمتکشان ایران دوستان و یاران گرامی! همانگونه که در جریان هستید ما بر اساس فراخوان کلکتیو سندیکای فرانسه تاریخ تظاهرات سالیانه خود از اول ژوئن ۲۹ مه ۲۰۱۸ تغییر داده تا بتوانیم با همبستگی و هماهنگی بیشتر صدای اعتراض و بی حقوقی کارگران ایران را به نمایندگان شرکت کننده در ۱۰۷ مین اجلاس سازمان جهانی کار برسانیم.

روز سه شنبه ۲۹ مه ۲۰۱۸ از ساعت یازده و سی دقیقه در محل حضور یافته ، چادر وامکانات صوتی وپلاکاردها نصب و از ساعت ۱۲ ظهر با سرود انترناسیونال تظاهرات آغاز شد، در ابتدا متن خوشامد گویی خوانده شد و از حضور تمام کسانی که در این رابطه فراخوان داده و حضور داشتند سپاسگزاری و خیر مقدم ابراز شد.

در طی مراسم شرکت کنندگان از تشکل های مختلف کارگری و سیاسی ایرانی به قرائت مطالب خود بزبانهای فرانسه و آلمانی به پای میکروفن آمده و مطالب خود را برای شرکت کنندگان ارائه دادند. هر کدام از سخنرانان به گوشه هایی مختلف از جنایات و غارتگری سرمایه داران حاکم بر ایران اشاره نموده و همه متفق القول بودند که تا این رژیم جنایتکار بر ایران حاکم است تحقق خواسته های کارگران وزحمتکشان ایران امری محال و دست نیافتنی می باشد.

آلن بارون تنها نماینده کلکتیو سندیکاهای فرانسه با حضور برابر میکروفن سخنان کوتاهی ایراد نمود که مورد تشویق حضار قرار گرفت. نمایندگانی از کشورهای مختلف جهان با حضور خود در جمع ما حس همبستگی را به ما منتقل می نمودند، آنها از عکس ها و پلاکاردهای نصب شده در میدان عکس و فیلم می گرفتند. این تظاهرات در حالی برگزار می شد که دو تن از نمایندگان منتخب سندیکای واحد واتوبوسرانی و یک نماینده از معلمان ایران در اجلاس سازمان ملل برای توضیح نقض تمامی قوانین سازمان جهانی کار علیه کارگران ایران توسط رژیم غارتگر سرمایه داران اسلامی حضور داشتند. هر چند که ارتباط و دیدار با نمایندگان شجاع سندیکای واحد و معلمان آمده از ایران برایمان میسر نشد ، اما امسال شرکت کنندگان شور و حال ویژه ای به مناسبت ورود آنان به ژنو داشتند.

کمیته برگزار کننده تظاهرات ۲۹ مه در ژنو قطعنامه ای تهیه و تنظیم که به زبان های انگلیسی ، آلمانی و فرانسه ترجمه شده توسط همراهان کمیته برگزار کننده در فواصل برنامه قرائت گردید. در این قطعنامه خواسته های عدیده و بی پاسخ کارگران وزحمتکشان ایران را با ذکر مقوله نامه ها و توصیه نامه های سازمان جهانی کار باز گو به سمع و نظر شرکت کنندگان رسید. این تظاهرات در ساعت سه بعد از ظهر طبق فراخوان بپایان رسید.

در پایان از حضور تمامی دوستان و یاران عزیزی که تحمل زحمت نموده و از کشورهای (آلمان ، فرانسه) و شهرهای مختلف سوییس با پیمودن مسافت زیاد خود را به محل تظاهرات رسانده و با نظم و بردباری خود ما را در هرچه بهتر برگزار شدن این تظاهرات یاری رسانده کمال سپاسگزاری داریم.

عکس ها و قطعنامه کمیته برگزار کننده به ضمیمه می باشد لطفا در صورت تمایل مشاهده نمایید.

کمیته برگزار کننده تظاهرات ۲۹ مه در حمایت از کارگران ایران ژنو - سوییس

بیانیه

تظاهرات ۲۹ مه ۲۰۱۸ در ژنو

یکصد و هفتمین اجلاس جهانی کار در شهر ژنو سوئیس در حالی برگزار می‌گردد که علیرغم اعتراضات گسترده به نقض تمامی قوانین بین‌المللی کار در ایران توسط اتحادیه‌های کارگری، فعالین کارگری، احزاب و تشکلات چپ و مترقی در اروپا، استرالیا و امریکا، رژیم غارتگر و ضد کارگر جمهوری اسلامی به دلیل ماهیت سرمایه‌داری-فاشیستی و واپسگرایی خود هیچگونه وقعی به این اعتراضات ننهاد و با وقاحت و گستاخی تمام به سرکوب، کشتار و غارت خود ادامه میدهد.

کشور ایران که دارنده دومین مخازن انرژی در جهان میباشد و معادن و منابع مختلفی برای کسب ثروت در اختیار دارد، با وجود یک رژیم سرمایه‌داری ویرانگر، در شرف فروپاشی و ورشکستگی بیش از ۷۵ درصد اقتصاد، صنعت و تولید است که عواقب ویرانگر آن به کل جامعه و از همه بیشتر بر دوش کارگران و زحمتکشان ایران تحمیل شده است. بیکاری، فقر، اعتیاد، تن فروشی، فروش اعضاء بدن و هزاران مشکل اجتماعی دیگر حاصل شوم سیاست‌های این رژیم غارتگر میباشد.

افزایش بیکاری، تورم، معوقات چند ماهه و چند ساله مزدبگیران، سرکوب اعتراضات کارگری به امری عادی بدل شده و حکومت اسلامی ایران خود را یاسخگو نمیداند. تاکنون هر صدای حق طلبانه مردم زحمتکش ایران به شدت سرکوب شده است. کارگران ایران فاقد تشکل مستقل و طبقاتی خود میباشند و هر گونه اقدامی در این رابطه طبق قوانین ضد کارگر جمهوری اسلامی جرم محسوب میشود.

رژیم اسلامی ایران هر ساله با وقاحت تمام افراد اطلاعاتی و امنیتی منصوب به خود (سربازان خامنه‌ای) را بعنوان نماینده کارگران ایران به اجلاس سالانه سازمان جهانی کار گسیل نموده تا صدای اعتراض کارگران ایران شنیده نشود. در حالی که نمایندگان واقعی کارگران ایران ممنوع الخروج بوده و برخی نیز در زندان و سایرین نیز با تهدید به زندان و مرگ روبرو هستند.

ایجاد تشکلات مستقل کارگری برای رژیم ضد کارگری بسیار هراس‌انگیز میباشد. بهمین خاطر حکومت سرمایه‌داری-اسلامی ایران با تمام قوا در مقابل هر جنبشی برای ایجاد تشکلات کارگری، مخالفت و آنرا بشدت سرکوب مینماید و به بهانه‌های واهی فعالین کارگری را به زندان انداخته یا اخراج می‌نماید. سرکوب فعالینی از سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، نیشکر هفت تپه، کارگران نانویی‌های سقزو سندانج، سندیکای کارگران نقاش، کانون صنفی معلمان، اتحادیه آزاد کارگران و... نمونه‌هایی از موارد سرکوب توسط رژیم است. نقض صریح مقاله‌نامه شماره ۸۷ سازمان بین‌المللی کار با موضوع «آزادی تشکل و حفاظت از حق سازماندهی» و مقاله‌نامه شماره ۹۸ سازمان بین‌المللی کار با موضوع «حق تشکل و مذاکره دسته‌جمعی» به روشنی سیاست‌های حکومت را آشکار می‌سازد.

دستمزد ها در ایران بشدت تحقیر آمیز است. بطوریکه طبق گفته دست اندرکاران حکومت در ایران، دستمزد کارگران و زحمتکشان چهار برابر زیر خط فقر قرار دارد. زنان کارگر در شرایط بشدت تبعیض آمیزتری مورد ستم مضاعف قرار می‌گیرند و با حقوق‌های بسیار ناچیز حتی قادر به تامین نیازهای اولیه و انسانی یک زندگی معمولی نیز نمیشوند. مقاله‌نامه ۱۳۱: «تعیین حداقل مزد» و مقاله‌نامه شماره ۱۰۰ «سازمان بین‌المللی کار» درباره «دستمزد برابر» برای کارگران مرد و زن در ازای کار برابر میباشد. به این ترتیب این دو مقاله‌نامه نیز توسط حکومت زن ستیز نقض شده است.

کودکان بی سرپرست یا بد سرپرست که تعداد آنان طبق آمارهای دولتی حدود ۷ میلیون نفر میباشد، در شرایط بسیار هولناکی قرار دارند. آنان از تحصیل، بهداشت و سرپناه محروم میباشند. این کودکان در لابلای چرخه اقتصاد بیمار حکومت اسلامی، توسط مافیای قدرت مورد انواع سوء استفاده‌ها قرار میگیرند. توزیع مواد مخدر، بکارگیری کودکان در تجارت سکس، زباله گردی و حتی خیر چینی و کارهای اطلاعاتی از جمله موارد سوء استفاده از کودکان است. بر طبق آمارهای دولتی، در صد بالایی از آنان مورد سوء استفاده جنسی و حتی تخلیه اعضاء بدن قرار میگیرند. این امر نیز یکی دیگر از موارد نقض مقاله‌نامه ۱۸۲ سازمان جهانی کار میباشد.

امروز تمامی کارگران، معلمان و مزد بگیران ایران برای پیشبرد مبارزات و اعتراضات خود نیاز به حمایت یکایک شما عزیزان دارند تا فریاد اعتراض آنان به گوش جهانیان و نهادهای بین‌المللی برسد. بیایید در کلیه حرکت‌های اعتراضی با هم همصدا شویم تا از حقوق لگد مال شده کارگران و زحمتکشان ایران دفاع نموده و با شرکت گسترده و فعال خود یشتیبان و حامی کارگران و زحمتکشان ایران باشیم.

مطالبات اکثر فعالین، تشکل های مستقل کارگری، معلمان و زحمتکشان ایران که مورد پشتیبانی ما نیز می باشند بشرح زیر است:

۱- ما خواهان اجرای دقیق مقوله نامه های سازمان جهانی کار از جمله مقوله نامه شماره ۸۷ سازمان بین المللی کار با موضوع «آزادی تشکل و حفاظت از حق سازماندهی» و مقوله نامه شماره ۹۸ سازمان بین المللی کار با موضوع «حق تشکل و مذاکره دسته جمعی» میباشیم. تشکلات مستقل کارگران، معلمان، دانشجویان، پرستاران مستقل و بدون دخالت نیروهای سرکوبگر اطلاعاتی و امنیتی در فضایی آرام ایجاد باید گردد تا کارگران و زحمتکشان ایران بتوانند توسط تشکلات مستقل، خواسته های بحق و سراسری خود را مطرح و برای احقاق حقوق از دست رفته خویش تلاش نمایند.

۲- ما خواهان اجرای مقوله نامه ۱۳۱: «تعیین حداقل مزد» و مقوله نامه شماره ۱۰۰ «سازمان بین المللی کار» درباره «دستمزد برابر» برای کارگران مرد و زن در ازای کار برابر میباشیم. دستمزدها باید متناسب با یک زندگی شرافتمندانه با حضور نمایندگان منتخب، مستقل و شجاع کارگران تعیین و تصویب شود. زنان کارگر باید در مقابل کار مساوی دستمزد مساوی دریافت نمایند.

۳- ما خواهان آزادی کامل اجتماعات، اعتراضات و اعتصابات کارگری هستیم و هر گونه سرکوب و خشونت از طرف نیروهای سرکوبگر امنیتی، اطلاعاتی و چماق بدستان مزدور موسوم به لباس شخصی باید مورد بیگرد قانونی قرار گیرد.

۴- ما خواهان بازگشت اموال غارت شده کارگران و زحمتکشان به آنان میباشیم. در چهل سال اخیر شاهد بوده ایم که صنایع، کارخانجات و بنگاه های عظیم اقتصادی متعلق به کارگران، زحمتکشان و مردم ایران مانند اموال غنیمتی بین عوامل رژیم اسلامی تقسیم شده و آنان نیز این صنایع و کارخانجات را عمداً به تعطیلی کشانده تا بتوانند در نبود کارگران آنرا فروخته و به ثروت افسانه ای خود بیافزایند.

۵- ما خواهان رفع بیکاری لجام گسیخته در ایران هستیم. طبق آمارهای رسمی ایران تعداد بیکاران حدود ۴ میلیون نفر است (البته آمارهای غیررسمی اشاره به ۵ یا ۶ میلیون نفر دارد) و این در حالیست که تعداد فارغ التحصیلان بیکار و جوانان جویای شغل در این آمارها غایب است!

۶- ما خواهان آزادی بدون قید و شرط فعالین کارگری و معلمین، فعالین آزادی زنان و حقوق کودکان کار، دانشجویان و آزادیخواهان، فعالین محیط زیست، روزنامه نگاران و کلیه کسانی که بجرم دفاع از عدالت و آزادی در زندانهای جمهوری اسلامی محبوس میباشند، هستیم. همچنین باید کلیه احکام تهدید کننده تعلیقی آنان لغو شود.

۷- ما خواهان برابری حقوقی کارگران زحمتکش خارجی از جمله کارگران زحمتکش افغانستانی که در نظام فاشیستی ایران مورد ظلم، ستم و سوء استفادهای فراوان قرار میگیرند، هستیم!

۸- ما خواهان برقراری صلح و آرامش در منطقه خاورمیانه میباشیم. سرمایه داران جهانی به کمک نوکران منطقه ای خود سالهاست کارگران و زحمتکشان کشورهای عربی و خاورمیانه را درگیر جنگی ارتجاعی و ویرانگر نموده اند. بر آسمان ایران غارت شده نیز یک جنگ تماماً ارتجاعی سایه افکنده است. رژیم ایران خود یکی از بازیگران درگیر در این منطقه میباشد که بخش عظیمی از سرمایه و ثروت مردم ایران را در آن بیهوده هزینه نموده است. کارگران و زحمتکشان ایران برای نابودی این حکومت ویرانگر احتیاج به کمک سرمایه داران جهانی ندارند و خود قادر خواهند بود که این رژیم را به زباله دانی تاریخ بسپارند.

۹- ما خواهان اخراج نمایندگان جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار میباشیم. حکومتی که کلیه مقوله نامه ها و مصوبات سازمان جهانی کار را نقض میکند، نمایندگانی که طبق ماده ۱۳۶ قانون کار ارتجاعی رژیم اسلامی، نماینده انتخابی کارگران نیستند و فقط توسط ارگانهای دولتی منصوب شده اند، چگونه میتوانند مشکلات کارگران و زحمتکشان ایران را طرح و برای رفع آن چاره جویی نمایند؟!

۱۰- ما خواهان پرداخت فوری مطالبات معوقه کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با پرداخت خسارت دیر کرد و تصویب قانونی برای جرم دانستن عدم پرداخت به موقع حقوق و مزایا آنان میباشیم.

۱۱- ما خواهان تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازهایی، بر چیده شدن قراردادهای موقت و سفید امضاء هستیم. ما همچنین خواستار تحت پوشش کامل قانون کار قرار دادن کلیه کارگران شاغل در کارگاههای کوچک، مناطق آزاد و ویژه و اجرایی کردن بیمه کارگران ساختمانی هستیم.

۱۲- ما خواهان قطع دست تاراجگر عوامل حکومت اسلامی از صندوقهای بازنشستگی کارگران و معلمین و صندوق های تامین اجتماعی هستیم.

ما همچنین خواهان سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوقهای بازنشستگی به نماینده های منتخب اعضا، این صندوق ها میباشیم. غارتگران صندوقهای بازنشستگی و تامین اجتماعی باید در یک دادگاه صالح با حضور نمایندگان کارگری و کارشناسان بیطرف بین المللی محاکمه و خسارتهای وارده به این صندوق ها را جبران نمایند.

نابود باد نظام غارتگر سرمایه داری در ایران و جهان

بیروز باد مبارزات کارگران وزحمتکشان برای برقراری عدالت، صلح و آزادی

کمیته برگزار کننده تظاهرات در حمایت از کارگران در ایران - سونیس

